

REPUBLIKA HRVATSKA

Općinski sud u Bjelovaru - Stalna služba u Pakracu

Trg Pape Ivana Pavla II br. 1

34550 Pakrac

Posl.br.: Pn-114/2025-30

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski sud u Bjelovaru, Stalna služba u Pakracu po sucu toga suda Matiji Stokiću, na temelju nacrtu više sudske savjetnice-specijaliste Lidije Karolj, u pravnoj stvari tužitelja Tomislava Ljevakovića, iz Pakraca, Radničko naselje 7, OIB: 80093178791, zastupanog po punomoćnici Ani Posavčić, odvjetnici iz Kutine, protiv tuženika Adriatic osiguranje d.d., Zagreb, Listopadska 2, OIB: 94472454976, zastupanog po punomoćnicima iz Odvjetničkog društva Grgić & Partneri, d.o.o. iz Zagreba, Pisarnica Osijek, radi naknade štete, nakon glavne i javne rasprave održane i zaključene 15. travnja 2026., u nazočnosti punomoćnice tužitelja Ane Posavčić, odvjetnice iz Kutine, te zamjenice punomoćnika tuženika Nevene Oulovski, odvjetnice iz Pakraca, uz javno objavljivanje 28. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženiku Adriatic osiguranje d.d. Zagreb, Listopadska 2, OIB: 94472454976, da tužitelju Tomislavu Ljevakoviću iz Pakraca, Radničko naselje 7, OIB: 80093178791, na ime naknade imovinske štete za tuđu pomoć i njegov nadoknadi iznos od 12,06 EUR (pored pravomoćno dosuđenog iznosa od 262,79 EUR) zajedno sa zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, odnosno kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, počev od 28. svibnja 2026. do isplate, u roku od 15 dana.

II Odbija se tužitelj Tomislav Ljevaković iz Pakraca, Radničko naselje 7, OIB: 80093178791, sa tužbenim zahtjevom na ime naknade imovinske štete za tuđu pomoć i njegov preko dosuđenog iznosa od 12,06 EUR do traženog iznosa od 35,84

EUR, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana donošenja presude do isplate, kao neosnovanim.

III Nalaže se tuženiku Adriatic osiguranje d.d. Zagreb, Listopadska 2, OIB: 94472454976, da tužitelju Tomislavu Ljevakoviću iz Pakraca, Radničko naselje 7, OIB: 80093178791, na ime naknade izgubljene zarade nadoknadi iznos od 2.094,85 EUR (pored pravomoćno dosuđenog iznosa od 351,46 EUR) zajedno sa zakonskim zateznim kamata po počev od 198,65 EUR od 16. svibnja 2012.; 397,30 EUR od 16. lipnja 2012.; 325,06 EUR od 16. srpnja 2012.; 397,30 EUR od 16. kolovoza 2012.; 397,30 od 16. rujna 2012.; 361,18 EUR od 16. listopada 2012. i 18,06 EUR od 16. studenog 2012. koja je do 31. srpnja 2015. određena, za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 01. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 01. siječnja 2023. godine do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, odnosno kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine u roku 15 dana.

IV Odbija se tužitelj Tomislav Ljevaković iz Pakraca, Radničko naselje 7, OIB: 80093178791, sa tužbenim zahtjevom " III Nalaže se tuženiku Adriatic osiguranje d.d. na ime naknade štete radi povrede prava osobnosti isplatiti tužitelju Tomislavu Ljevakoviću iznos od 8.418,56 € zajedno sa zateznim kamata računajući od 04. srpnja 2012. do 31. srpnja 2015. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 01. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećane za tri postotna poena, od 01. siječnja 2023. pa do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku 15 dana.", kao neosnovanim.

V Nalaže se tuženiku Adriatic osiguranje d.d. Zagreb, Listopadska 2, OIB: 94472454976, da tužitelju Tomislavu Ljevakoviću iz Pakraca, Radničko naselje 7, OIB: 80093178791 nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 622,64 EUR zajedno sa zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, počev od 28. svibnja 2026. do isplate, u roku od 15 dana.

i

riješio je

Utvrđuje se da je tužba povučena za iznos od 333,47 EUR zajedno sa zakonskom zateznom kamatom na iznose od 13,39 EUR od 16. svibnja 2012.; 28,87 EUR od 16. lipnja 2012.; 72,21 EUR od 16. srpnja 2012.; 71,85 EUR od 16. kolovoza 2012.; 71,5 EUR od 16. rujna 2012.; 72,55 EUR od 16. listopada 2012. i 3,1 EUR od 16. studenog 2012., sve do isplate.

Obrazloženje

1. Tužitelj Tomislav Ljevaković, iz Pakraca, Radničko naselje 7, OIB: 80093178791, podnio je tužbu protiv tuženika Adriatic osiguranje d.d., Zagreb, Listopadska 2, OIB: 94472454976, radi naknade štete. U tužbi navodi da je 15. travnja 2012. došlo do štetnog događaja u kojem je potpuno uništeno osobno vozilo tužitelja marke "Fiat tipo", reg. oznake DA 769-BZ, godina proizvodnje 1994., a kojom prilikom je došlo do povrede prava osobnosti tužitelja, koji je tom prilikom zadobio teške i po život opasne povrede. Nepravomoćnom presudom posl.br.: K-324/13 od 30. siječnja 2017. i tužitelj i osiguranik tuženika proglašeni su krivima. Imajući u vidu način štetnog događaja, tužitelj smatra da su za isti odgovorni u jednakom doprinosu oba sudionika, tj. svaki sa 50% udjela u doprinosu nastanka iste. Radi ovog štetnog događaja kod Općinskog suda u Daruvaru – Stalna služba u Pakracu vođen je postupak radi naknade štete na vozilu i neimovinske štete radi povrede prava osobnosti u kojem postupku je također utvrđen doprinos nastanku štetnog događaja, a obzirom da su ovu činjenicu stranke učinile nespornom. U tijeku postupka kod Općinskog suda u Bjelovaru – Stalne službe u Pakracu posl.br.: Pn-127/15 medicinskim vještačenjima utvrđeno je da je tužitelju bila potrebna tuđa pomoć u trajanju od 250 sati. Ako se sati pomnože sa nespornom cijenom tuđe pomoći po satu od 18,00 kn, dobije se iznos od 4.500,00 kn. Ako se od ovog iznosa odbije doprinos nastanku štetnog događaja od 50%, to iznosi 2.250,00 kn, koji iznos tužitelj potražuje po ovom osnovu. U istom postupku saslušanjem vještaka stomatologa utvrđeno je da tužitelju pripada pravo na naknadu troškova saniranja oštećenih zubi u iznosu od 12.000,00 kn. Imajući u vidu naprijed navedeni doprinos nastanku štetnog događaja, tužitelj po ovom osnovu potražuje iznos od 6.000,00 kn. Prilikom štetnog događaja tužitelju je povrijeđeno pravo osobnosti jer je zadobio tjelesne povrede. Sukladno odredbi čl. 19. u svezi čl. 1100 ZOO-a, tužitelj smatra da mu pripada pravo na naknadu štete radi povrede prava osobnosti, za koju smatra primjerenom naknadom u iznosu od 155.000,00 kn.

Obzirom na doprinos nastanku štetnog događaja, tužitelj po ovom osnovu potražuje iznos od 77.500,00 kn. Nakon pokretanja postupka posl. br. Pn-127/15 tuženik je tužitelju isplatio 32.713,55 kn, a po presudi Općinskog suda u Bjelovaru – Stalna služba u Pakracu posl.br.: Pn-125/15 od 20. studenog 2018. po ovom osnovu tužitelju je dosuđeno još 2.500,00 kn ili ukupno 35.213,55 kn. Ako se ovaj iznos odbije od stvarne neimovinske štete radi povrede prava osobnosti od 77.500,00 kn, dobije se iznos od 42.286,45 kn, koju tužitelj potražuje po ovom osnovu. Ovo iz razloga što je rješenjem Općinskog suda u Bjelovaru Stalna služba u Pakracu posl.br.: Pn-127/15 odbijen prijedlog tužitelja radi preinačenja (povlačenja) tužbenog zahtjeva. U vrijeme štetnog događaja tužitelj je bio zaposlen kao vozač u tvrtki Straga trans. Prema nalazu medicinskih vještaka, liječenje tužitelja trajalo je od dana štetnog događaja 15. travnja 2012. do 01. srpnja 2013. Kroz to vrijeme tužitelj je primio manju naknadu plaće u iznosu od 60.000,00 kn. Sukladno doprinosu nastanka štetnog događaja tužitelj potražuje 1/2 ove razlike plaće ili iznos od 30.000,00 kn. Tužitelj se obratio tuženiku radi pokušaja izvansudskog rješenja spora do kojeg nije došlo. Radi toga tužitelj u smislu propisa iz čl. 19., 1045., 1046., 1103. i 1100. ZOO-a podnosi ovu tužbu i predlaže sudu da nakon provedenog postupka donese slijedeću presudu:

"I. Tuženik Adriatic osiguranje d.d. Zagreb, Listopadska 2, dužan je na ime naknade imovinske štete za tuđu pomoć i njegu platiti tužitelju Tomislavu Ljevaković iznos od 2.250,00 kn zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom po prosječnoj kamatnoj stopi na stanje kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunato za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena računajući ove od dana donošenja presude pa do isplate. II. Tuženik Adriatic osiguranje d.d. Zagreb, Listopadska 2, dužan je na ime naknade imovinske štete za protetska pomagala platiti tužitelju Tomislavu Ljevaković iznos od 6.000,00 kn zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom po prosječnoj kamatnoj stopi na stanje kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunato za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena računajući ove od dana donošenja presude pa do isplate. III. Tuženik Adriatic osiguranje d.d. Zagreb, Listopadska 2, dužan je na ime naknade imovinske štete za izgubljenju zaradu platiti tužitelju Tomislavu Ljevaković iznos od 30.000,00 kn zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena računajući ovu po dospijeću svakog pojedinog iznosa izgubljene zarade počam od 16. svibnja 2012. pa kako budu dospijevale do 31. srpnja 2015., a od 01. kolovoza 2015., po prosječnoj kamatnoj stopi na stanje kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunato za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena računajući ove od dana donošenja presude pa do isplate. IV. Tuženik Adriatic osiguranje d.d. Zagreb, Listopadska 2, dužan je na ime naknade neimovinske štete radi povrede prava osobnosti platiti tužitelju Tomislavu Ljevaković iznos od 42.286,45 kn zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena računajući ovu od 04. srpnja 2012. do 31. srpnja 2015., a od 01. kolovoza 2015., po prosječnoj kamatnoj stopi na stanje kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunato za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri

postotna poena računajući ove od dana donošenja presude pa do isplate. V. Tuženik Adriatic osiguranje d.d. Zagreb, Listopadska 2, dužan je na ime troškova parničnog postupka platiti tužitelju Tomislavu Ljevaković zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom po prosječnoj kamatnoj stopi na stanje kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunato za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena računajući ove od dana donošenja presude pa do isplate."

2. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi, između ostalog, da priznaje kao neprijepornu činjenicu da se 15. travnja 2012. dogodila prometna nezgoda u kojoj je sudjelovalo vozilo reg. oznake DA 685-AU za koje je vlasnik u trenutku nezgode imao kod tuženika sklopljen – ugovor o osiguranju od automobilske odgovornosti za štetu koju se uporabom vozila može nanijeti trećim osobama zbog: a) tjelesne ozljede, b) smrti, c) narušavanja zdravlja i d) uništenja ili oštećenja stvari. Tužitelj u točki I. tužbe navodi da su i tužitelj i osiguranik tuženika odgovorni u jednakom omjeru za nastanak predmetnog štetnog događaja, dakle, svaki sa 50% udjela. Tuženik čini nespornim da je krivnja sudionika podijeljena u omjeru od 50%:50%. Tuženik u cijelosti osporava tužbeni zahtjev. Prije svega tuženik ističe prigovor zastare. Naime, šetni događaj se dogodio 15. travnja 2012., a tužitelj je podnio tužbu na sud 18. ožujka 2019. ili gotovo 7 godina nakon štetnog događaja. Tražbina naknade štete zastarijeva za tri godine otkada je oštećenik doznao za štetu i osobu koja je štetu učinila (čl. 230. st. 1. ZOO), a u svakom slučaju tražbina zastarijeva za pet godina otkada je šteta nastala (čl. 230. st. 2. ZOO). Tuženik osporava tvrdnju tužitelja da je trebao 250 sati tuđe pomoći i njege jer iz nalaza na koji se poziva tužitelj proizlazi da se radilo o 220 sati tuđe pomoći i njege. U svakom slučaju, tuženik osporava da bi cijena sata tuđe pomoći i njege u vrijeme kada je ista pružena tužitelju (2012. godine) bila 18,00 kn/sat. Dapače, cijena sata rada medicinski nekvalificirane osobe tada se kretala između 10,00 i 12,00 kn za jedan sat rada medicinski nekvalificirane osobe (najčešće netko od ukućana) koja pruža tuđu pomoć i njegu, te je stoga jasno da je i po visini taj zahtjev neopravdan i neosnovan. Tuženik u cijelosti osporava tvrdnje tužitelja o postojanju štete za "saniranje oštećenih zubi", a osporava se i visina tog zahtjeva. U odnosu na zahtjev za naknadom štete zbog povrede prava osobnosti tuženik ističe da se radi o presuđenoj stvari jer je o tome zahtjevu već odlučeno u predmetu Općinskog suda u Bjelovaru, Stalna služba u Pakracu broj REF 33 Pn-127/15. U svakom slučaju osporava se visina tog zahtjeva obzirom na ocjene težine i posljedica ozljeđivanja tužitelja prema nalazu medicinskih vještaka iz predmeta Pn-127/15. Tuženik u cijelosti osporava potraživanje na ime izgubljene zarade kao visinu tog zahtjeva jer tužitelj nije dostavio bilo kakve dokaze vezano za tvrdnje da je izgubio na zaradi iznos od čak 60.000,00 kn. Dapače, tuženik osporava uzročno-posljedičnu vezu između štetnog događaja od 15. travnja 2012. i tvrdnji tužitelja o gubitku zarade u utuženom iznosu za utuženo razdoblje. Osporava se zatraženi tijekom zakonske zatezne kamate na sve vidove utužene štete. Slijedom svega navedenog, tuženik predlaže sudu da odbije tužitelja sa tužbenim zahtjevom u cijelosti te ga obvezati da tuženiku naknadi parnični trošak. (list 21 i 22)

3. Punomoćnik tužitelja u podnesku od 13. svibnja 2019. navodi, između ostalog, kako je šteta prouzročena kaznenim djelom, radi čega se primjenjuje dulji rok zastare sukladno odredbi čl. 231. ZOO-a, a koji je u konkretnom slučaju 10 godina, što znači da zastara nije nastupila. Nakon toga tuženik osporava vrijeme potrebe za ulaganjem tuđe pomoći, kao i cijenu sata tuđe pomoći, radi čega tužitelj predlaže da se na ovu

okolnost provede dokaz pribavom podataka nadležnih ustanova (Centra za soc. skrb, udruga za pružanje tuđe pomoći i drugih) o cijeni sata nestručne osobe koje pružaju tuđu pomoć. Točno je da je u predmetu posl.br.: Pn-127/15 odlučeno o neimovinskoj šteti radi povrede prava osobnosti. Međutim, kako se u tijeku postupka pokazalo da je ova šteta daleko veća, a tuženik se protivio preinaci zahtjeva, to je tužitelj pokrenuo ovaj postupak, jer u slučaju da mu se to ne dozvoli, bilo bi povrijeđeno njegovo osnovno zakonsko i ustavno pravo pristupa sudu, a o čemu je sudska praksa već davno zauzela svoj stav. Što se tiče izgubljene zarade, tužitelj ukazuje da više ne radi u tvrtki u kojoj je bio zaposlen u vrijeme šetnog događaja, pa ukoliko tuženik smatra za potrebnim, neka zatraži podatke koje je i sam tužitelj predlagao u toč. VI tužbe. (list 25)

4. Na pripremnom ročištu održanom 16. svibnja 2019. tuženik po punomoćniku navodi, između ostalog, da ostaje kod odgovora na tužbu. Ostaje kod prigovora zastare kako je navedeno u odgovoru na tužbu. Tuženik se protivi prijedlogu da se od Centra za socijalnu skrb odnosno nekakvih udruga za pružanje pomoći pribavlja podatak o cijeni sata rada nestručne osobe koja pruža tuđu pomoć jer za taj vid štete uslugu pružaju ukućani, a ne institucije, s obzirom da se radi o ukućanima istima se ne plaća usluga, a niti je tužitelj pružio dokaze da je nekome nešto platio. Cijena sata tuđe pomoći i njege se određuje od strane suda sukladno uobičajenom sudskoj praksi glede dosude naknade za tuđu pomoć i njegu i to za područje na kojem se tužitelj nalazi te za period kada je tuđa pomoć i njega tužitelju bila potrebna, a to je točnije 2012. godina.. Glede izgubljene zarade tuženik istu osporava u cijelosti jer nisu priloženi dokazi, a što je već objašnjeno u odgovoru na tužbu. U pogledu izračunate satnice potrebne tuđe pomoći i njege tuženik smatra da nije potrebno provoditi dodatno medicinsko vještačenje jer je vještak u postupku koji se vodio pred ovim sudom pravilno utvrdio sate koji su potrebni za pružanje tuđe pomoći i njege tužitelju međutim tužitelj je pogrešno izračunao odnosno zbrojio sate potrebne tuđe pomoći i njege pa umjesto navedenih 250 sati zbroj iznosi 220 sati. (list 26)

5. Tužitelj u podnesku od 26. studenog 2020. uređuje tužbeni zahtjev pod toč. III tako da isti glasi: "Tuženik Adriatic osiguranje d.d., Zagreb, Listopadska 2, dužan je na ime naknade imovinske štete za izgubljenu zaradu platiti tužitelju Tomislavu Ljevaković iznos od 20.944,30 kn zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena računajući ovu kamatu na iznos: 1.852,67 kn od 16. svibnja 2012., 3.524,84 kn od 16. lipnja 2012., 3.535,96 kn od 16. srpnja 2012., 4.024,99 kn od 16. kolovoza 2012., 3.969,76 kn od 16. rujna 2012., 3.863,32 kn od 16. listopada 2012., 172,76 kn od 16. studenog 2012. do 31. srpnja 2015., a od 01. kolovoza 2015. po prosječnoj kamatnoj stopi na stanje kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunato za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena računajući ove od dana donošenja presude pa do isplate."

Obzirom da je u međuvremenu VSRH zauzeo stav o povećanju naknada za neimovinsku štetu radi povrede prava osobnosti za 50%, to tužitelj sukladno ovom stavu, određuje i tužbeni zahtjev pod toč. IV tužbe, tako da ovaj glasi: "Tuženik Adriatic osiguranje d.d. Zagreb, Listopadska 2, dužan je na ime naknade neimovinske štete radi povrede prava osobnosti platiti tužitelju Tomislavu Ljevaković iznos od 63.429,62 kn zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom po

stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena računajući ovu od 04. srpnja 2012. do 31. srpnja 2015., a od 01. kolovoza 2015., po prosječnoj kamatnoj stopi na stanje kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunato za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena računajući ove od dana donošenja presude pa do isplate." U ostalom dijelu zahtjev ostaje neizmijenjen. (list 112-114)

6. Tuženik u podnesku od 11. prosinca 2020., između ostalog, ističe kako ne pristaje na preinaku tužbenog zahtjeva u smislu povećanja tužbenog zahtjeva glede zatražene naknade neimovinske štete, a sve kako je tužbeni zahtjev preinačen podneskom tužitelja od 26. studenog 2020. ističući da je preinaka izvršena nakon zaključenja prethodnog postupka. Naime, prethodni postupak sud je zaključio na ročištu održanom dana 16. svibnja 2019., a sukladno pravilnoj primjeni odredbi ZPP-a i imajući na umu stajališta sudske prakse, tužba se ne može preinačiti nakon zaključenja prethodnog postupka. Kao razlog tome tužitelj navodi Orijentacijske kriterije VS RH od 15. lipnja 2020. što tuženik drži pogrešnim jer isti ne predstavljaju nove činjenice zbog kojih bi preinaka tužbenog zahtjeva njegovim povećanjem bila dopuštena budući Orijentacijski kriteriji ne predstavljaju ni činjenicu ni materijalno pravo. Osnovanost ovoga prigovora tuženika proizlazi iz stajališta sudske prakse u kojoj se ukazuje da promjena sudske prakse ne opravdava ponovno suđenje o zahtjevu o kojem je već pravomoćno presuđeno.

7. Rješenjem Županijskog suda u Zagrebu, posl.br. GŽ-2811/2021-3 od 22. srpnja 2025. ukinuta je presuda Općinskog suda u Bjelovaru, Stalne službe u Pakracu, poslovni broj Pn-69/2019-41 od 10. lipnja 2021. u t. II, V i VI izreke te u t. VII izreke u dijelu u kojem tužitelju nije odmjeran daljnji trošak parničnog postupka preko iznosa iz t. VII izreke. Ukinuto je rješenje sadržano u presudi Općinskog suda u Bjelovaru, Stalna služba u Pakracu, poslovni broj Pn-69/2019-41 od 10. lipnja 2021. i predmet vraćen sudu prvog stupnja na ponovni postupak. (list 209-216) Presuda Općinskog suda u Bjelovaru, Stalne službe u Pakracu, poslovni broj Pn-69/2019-41 od 10. lipnja 2021. u toč. I, III i IV postala je pravomoćna i to u odnosu na dosuđeni iznos naknade štete za tuđu pomoć i njegu u iznosu od 1.980,00 kn (262,79 EUR), izgubljenju zaradu (neto plaću) u iznosu od 2.648,10 kn (351,46 EUR), dosuđeni iznos imovinske štete za protetska pomagala u iznosu od 6.000,00 kn (796,34 EUR) te u pogledu troškova parničnog postupka u iznosu od 3.334,85 kn (442,61 EUR).

8. Tuženik po punomoćniku u podnesku od 03. studenog 2025. navodi, između ostalog, kako je potraživanje naknade neimovinske štete neosnovano u cijelosti jer se u odnosu na taj zahtjev radi o pravomoćno presuđenoj stvari. U postupku koji se vodio pred Općinskim sudom u Bjelovaru, Stalna služba u Pakracu pod poslovnim brojem Pn-127/15 tužitelj je od tuženika vezano za štetni događaj od 15. travnja 2012. potraživao istu neimovinsku štetu koju sada potražuje i u ovom parničnom postupku. To je razvidno iz presude i rješenja Općinskog suda u Bjelovaru, Stalna služba u Pakracu poslovni broj Pn-127/15-65 od 20. studenoga 2018. budući je točkom II. izreke te presude sud odlučio o naknadi neimovinske štete, te je u tom dijelu ta prvostupanjska odluka potvrđena presudom i rješenjem drugostupanjskog suda Županijskog suda u Zadru poslovni broj GŽ-339/19-2 od 19. kolovoza 2019. godine. U istom tom postupku poslovni broj Pn-127/15, a nakon donošenja navedene

drugostupanjske odluke, smatrajući da nije odlučeno o njegovom zahtjevu za naknadom zakonskih zateznih kamata, tužitelj je svojim podneskom od 18. listopada 2019. ustrajao na zahtjevu koji je i ranije postavio da mu tuženik isplati zakonske zatezne kamate na plaćenu naknadu neimovinske štete u iznosu od 29.000,00 kuna i to tekuće od 04. srpnja 2012. do 31. srpnja 2015. godine, te od 01. kolovoza 2015. do 03. travnja 2018. godine, u roku od 15 dana (stranica 248 spisa predmeta broj Pn-127/15). Prvostupanjski sud je rješenjem poslovni broj Pn-127/2015-92 od 13. siječnja 2020. odbacio taj tužbeni zahtjev tužitelja uz zaključak da se radi o pravomoćno presuđenoj stvari (čl. 333. ZPP-a) jer je taj zahtjev bio identičan zahtjevu kojega je tužitelj postavio u tužbi, odnosno tijekom postupka i o kojem je sud odlučio, te u kojem dijelu je i to potvrđeno odlukom Županijskog suda u Zadru poslovni broj GŽ-339/19-2 od 19. kolovoza 2019. godine. Rješenje Općinskog suda u Bjelovaru, Stalna služba u Pakracu poslovni broj Pn-127/15-92 od 13. siječnja 2020. potvrđeno je rješenjem Županijskog suda u Puli-Pola poslovni broj GŽ-359/2020-2 od 25. svibnja 2020. Tuženik ponovno ističe da se o predmetu o kojemu je pravomoćno odlučeno ne može ponovno raspravljati ni u parnici u kojoj je odluka donesena, ni u nekoj drugoj parnici! Dakle, pravomoćno je odlučeno o tužbenom zahtjevu glede potraživanje naknade neimovinske štete koje je predmet i ovog spora! Slijedom navedenog, kako se u ovom predmetu evidentno radi o pravomoćno presuđenoj stvari u odnosu na potraživanje naknade neimovinske štete, predlaže se sudu odbaciti tužbu u tom dijelu kao nedopuštenu. U odnosu na ostala potraživanja koja su predmet ovog postupka, tuženik ističe prigovor zastare te osporava visinu štete koja se traži za tuđu pomoć i njegu. Tuženik osporava da bi tužitelj trebao više od 220 sati tuđe pomoći i njege jer iz nalaza i mišljenja na koji se poziva sam tužitelj proizlazi da se radilo o 220 sati tuđe pomoći i njege, a ne više od toga. Tuženik osporava da bi cijena sata tuđe pomoći i njege u vrijeme kada je ista pružena tužitelju (2012. godina) bila 18,00 kn/sat. Dapače, cijena sata rada medicinski nekvalificirane osobe na području gdje je ista pružena tužitelju (grad Pakrac) tada se kretala između 10,00 kn i 12,00 kn za 1 sat rada medicinski nekvalificirane osobe (najčešće netko od ukućana) koja pruža tuđu pomoć i njegu. Tuženik u cijelosti osporava potraživanje na ime izgubljene zarada, a posebno osporava visinu tog zahtjeva, jer tužitelj nije dostavio dokaze vezano za tvrdnje da je izgubio na zaradi iznos od čak 60.000,00 kn – 50 % = 30.000,00 kn (zatraženo u tužbi) odnosno iznos od 20.944,30 kn (zatraženo u podnesku od 26.11.2020. i navod iz žalbe tužitelja od 24.06.2021.). Nema nikakve sumnje da tužitelj još 2012. godine znao za štetu (izgubljenu zaradu) i štetnika. Obzirom da tužitelj potražuje naknadu štete za izgubljenu zaradu za razdoblje od 15.04.2012. do 01.10.2012., dakle, za razdoblje od 5 ½ mjeseci, a tužba na sud je podnesena 18.09.2019., tuženik i u odnosu na potraživanje izgubljene zarade ističe prigovor zastare. U svakom slučaju, tuženik osporava zatraženi tijek zakonske zatezne kamate na utuženi iznos naknade za izgubljenu zaradu jer tužitelj zakonsku zateznu kamatu može potraživati tek od dana zahtjeva prema tuženiku, a to je bilo na dan tužbe, dakle, 18. ožujka 2019. godine. Dapače, tuženik osporava postojanja uzročno-posljedične veze između šetnog događaja od 15.04.2012. godine i tvrdnji tužitelja o gubitku zarade u utuženom iznosu za utuženo razdoblje. Tuženik osporava da bi tužitelj za utuženo razdoblje od 15.04.2012. do 01.10.2012. godine izgubio na zaradi u vidu neisplate dijela dnevnica koje je kao radnik eventualno uspijevaao uštedjeti nakon pokrića troškova. Tužitelj niti jednim dokazom nije dokazao da bi u utuženom razdoblje od 15.04.2012. do 01.10.2012. zaradio dnevnice u iznosu od 52.612,05 kn, a da bi od tog iznosa samo 40% utrošio na troškove (čemu su dnevnice i namijenjene!) odnosno da bi tužitelj uštedio iznos od 31.567,22 kn (60%

dnevnica). Tuženik osporava da bi tužitelj uštedio 60% dnevnica u navedenom razdoblju. Glede pitanja izgubljene zarade, te nalaza i mišljenja vještaka financijske struke Josipa Rašića od 19.11.2020. godine kao i njegovog očitovanja od 17.02.2021. godine, tuženik ostaje kod navoda iz svog podneska od 11. prosinca 2020. godine. Slijedom svega navedenog, tuženik predlaže sudu da odbaci tužbu kao nedopuštenu u dijelu koji se odnosi na potraživanje naknade za neimovinsku štetu jer se u tom dijelu radi o pravomoćno presuđenoj stvari. U svakom slučaju, tuženik osporava visinu potraživanja na ime naknade neimovinske štete. U ostalom dijelu – tuđa pomoć i njega, te izgubljena zarada predlaže se odbiti tužbene zahtjeve radi zastare, te se u svakom slučaju ti tužbeni zahtjevi osporavaju po visini jer nisu dokazani. Tuženik je tužitelju isplatio na ime naknade štete sa zakonskom zateznom kamatom sve ono što je dosuđeno presudom i rješenjem Općinskog suda u Bjelovaru, Stalna služba u Pakracu poslovni broj Pn-127/15-65 od 20. studenoga 2018. godine, a potvrđeno presudom i rješenjem Županijskog suda u Zadru poslovni broj GŽ-339/19-2 od 19. kolovoza 2019. godine. Isto tako, tuženik je tužitelju isplatio na ime naknade štete sa zakonskom zateznom kamatom sve ono što je dosuđeno presudom i rješenjem Općinskog suda u Bjelovaru, Stalna služba u Pakracu poslovni broj Pn-69/2019-41 od 10. lipnja 2021. godine (točka I, III, IV i VII), a koje je sada ukinuo Županijski sud u Zagrebu rješenjem poslovni broj GŽ-2811/2021-3 od 22.07.2025. Slijedom svega navedenog, tuženik se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti, te predlaže odbaciti odnosno odbiti tužbene zahtjeve iz razloga kako je to naprijed obrazloženo, te obvezati tužitelja na plaćanje troška postupka tuženiku. (list 218-225)

9. Tužitelj po punomoćnici u podnesku od 17. studenog 2025. navodi kako su neosnovani navodi tužitelja da bi se u konkretnom slučaju radilo o pravomoćno presuđenoj stvari. U postupku koji se vodio kod ovog suda pod brojem Pn-127/15 preinaka tužbe nije bila dozvoljena, radi čega je u tom postupku odlučeno samo o dijelu zahtjeva tužitelja, kako to navodi i sam tuženik. Nakon odbijanja preinake u tom postupku, tužitelj je za preostali dio svog zahtjeva, tj. radi naknade cjelokupne štete pokrenuo ovaj postupak, tako da se ne može raditi o pravomoćno presuđenoj stvari. U odnosu na prigovor zastare i preostale navode iz podneska tuženika, tužitelj se očitovao podnescima od 13.05.2019. i 26.11.2020. kod kojih i dalje ostaje, kao i kod svih dosadašnjih navoda u tijeku postupka. (list 264)

10. Tužitelj po punomoćnici u podnesku od 24. studenog 2025. specificira tužbeni zahtjev u dijelu u kojem je ukinuta presuda Općinskog suda u Bjelovaru, Stalna služba u Pakracu br. Pn-69/2019-41 od 10.06.2021. (ukinute toč. II, V, VI i VII izreke presude). Presudom Općinskog suda u Bjelovaru, Stalna služba u Pakracu br. Pn-69/2019-41 od 10.06.2021. tužitelju su pravomoćno dosuđeni sljedeći iznosi uvećani za zatezne kamate, kako se to opisuje u izreci presude: -1.980,00 kn / 262,79 € na ime tuđe pomoći i njege (toč. I izreke); -2.648,10 kn / 351,46 € na ime izgubljene zarade (toč. IV izreke); -3.334,85 kn / 442,61 € na ime troškova postupka (toč. VII izreke). Uzimajući u obzir pravomoćno dosuđene iznose za ove vidove štete, tužitelj sukladno ukidnoj odluci te rješenju suda od 06.11.2025. o dopuštanju preinake specificira zahtjeve iz tužbe tako da isti sada glase: " I Nalaže se tuženiku Adriatic osiguranje d.d. na ime naknade imovinske štete za tuđu pomoć i njegu, pored iznosa od 262,79 €, isplatiti tužitelju Tomislavu Ljevakoviću daljnji iznos od 35,84 € zajedno sa zateznim kamatama računajući ove od dana donošenja presude pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referente stope za tri

postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku 15 dana. II Nalaže se tuženiku Adriatic osiguranje d.d. na ime izgubljene zarade, pored iznosa od 351,46 €, isplatiti tužitelju Tomislavu Ljevakoviću daljnji iznos od 2.428,32 € zajedno sa zateznim kamatama računajući ove na iznos od: 212,04 € od 16.05.2012., 426,17 € od 16.06.2012., 397,27 € od 16.07.2012., 469,15 € od 16.08.2012., 468,80 € od 16.09.2012., 433,73 € od 16.10.2012., 21,16 € od 16.11.2012. do 31.07.2015. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 01.08.2015. do 31.12.2022. po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećane za tri postotna poena, od 01.01.2023. pa do 29.12.2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30.12.2023. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referente stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku 15 dana. III Nalaže se tuženiku Adriatic osiguranje d.d. na ime naknade štete radi povrede prava osobnosti isplatiti tužitelju Tomislavu Ljevakoviću iznos od 8.418,56 € zajedno sa zateznim kamatama računajući ove od 04.07.2012. do 31.07.2015. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 01.08.2015. do 31.12.2022. po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećane za tri postotna poena, od 01.01.2023. pa do 29.12.2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30.12.2023. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referente stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku 15 dana. IV Nalaže se tuženiku Adriatic osiguranje d.d., pored iznosa od 442,61 €, naknaditi tužitelju Tomislavu Ljevakoviću daljnje parnične troškove zajedno sa zateznim kamatama računajući ove od dana donošenja presude pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referente stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku 15 dana." (list 267-269)

11. Tuženik po punomoćniku u podnesku od 28. siječnja 2026. navodi kako u cijelosti osporava tužbeni zahtjev iz podneska tužitelja od 24.11.2025. Tuženik ističe kako bi između stranaka trebalo biti nesporno i to da je tuženik po primitku presude i rješenja Općinskog suda u Bjelovaru, Stalna služba u Pakracu poslovni broj Pn-69/2019-41 od 10.06.2021. isplatio tužitelju i to dana 02.07.2021. na ime naknade štete za tuđu

pomoć i njegu iznos od 1.980,00 kn / 262,79 EUR, zatim naknadu štete za protetsko pomagalo u iznosu od 6.000,00 kn / 796,34 EUR, te naknadu štete za izgubljenju zaradu u iznosu od 2.684,10 kn / 351,46 EUR, a sve to sa zakonskom zateznom kamatom kako je to dosuđeno izrekom te presude i rješenja u točkama I, III. i IV. te da je tuženik isplatio tužitelju i dosuđeni trošak postupku u iznosu od 3.334,85 kn / 442,61 EUR sa ZZ kamatom kako je dosuđeno izrekom te presude i rješenja u točki VII. Naime, neovisno o istaknutom prigovoru zastare tuženik ističe da je bilo kakvu daljnje potraživanje naknade za neimovinsku štetu neosnovano obzirom na ocjene medicinskih vještaka o posljedicama povrede prava osobnosti tužitelja, te uzimajući u obzir kriterije važeće sudske prakse, činjenicu doprinosa tužitelja od 50%, te činjenicu da je tuženik do danas isplatio tužitelju na ime naknade neimovinske štete iznos od 31.500,00 kn / 4.180,77 EUR. Prema mišljenju medicinskih vještaka prof. dr. med. Slavka Davile i dr. Zite Blažić Potočki posljedice ozljeđivanja tužitelja Tomislava Ljevakovića u predmetnom štetnom događaju od 15. travnja 2012. su slijedeće: bol jaka 5 dana, srednjeg intenziteta 10 dana, te slabog intenziteta 4 tjedna (28 dana). STRAH: Jačeg intenziteta 3 dana, srednjeg intenziteta 10 dana, te manjeg do mjesec dan (30 dana). Smanjena životna aktivnost: 25% (nakon usuglašavanja medicinskih vještaka prof. dr. med. Slavka Davile i dr. Zite Blažić Potočki vještaci su zajedničkog mišljenja da se radi o smanjenju životne aktivnosti od 25%). Naruženost: Srednja ponekad vidljiva trećima. Tuđa pomoć i njega: 5 dana po 8 sati, zatim 6 sati kroz 10 dana, te još 10 sati tjedno kroz 3 mjeseca ili ukupno 228,60 sati. Obzirom na važeće kriterije sudske prakse, pri čemu tuženik misli na orijentacijske kriterije Vrhovnog suda RH br. Su-131-VI/02 i Su-1372-II/02 od 29.11.2002. godine koji se primjenjuju na svim sudovima u RH, a koji su uvećani za 50% po novim kriterijima Vrhovnog suda RH iz 2020. godine, pravičnu novčanu naknadu predstavlja za 1 dan jakih boli iznos od 73,66 EUR, za 1 dan srednjih boli iznos od 43,80 EUR, te za 1 dan lakih boli iznos od 13,94 EUR. Primjenom tih novih kriterija uz prihvaćanje ocjena medicinskih vještaka o jačini i broju dana trpljenja boli dolazi se do iznosa od 1.196,62 EUR koliko iznosi visina pravične novčane naknade tužitelju za pretrpljenu fizičku bol. Tuženik osporava svako veće potraživanje tužitelja preko iznosa od 1.196,62 EUR za pretrpljenu fizičku bol. Ako se i za strah primjene isti kriteriji kao i kod procjene visine naknade za fizičku bol, pravilnom primjenom materijalnog prava po visini pravična novčana naknada za pretrpljeni strah iznosi 1.077,18 EUR, te tuženik osporava svako veće potraživanje tužitelja preko iznosa od 1.077,18 EUR za pretrpljeni strah. Za smanjenu životnu aktivnost od 25% pravilnom primjenom materijalnog prava po visini pravičnu novčanu naknadu predstavlja iznos od 3.732,83 EUR, te tuženik osporava svako veće potraživanje tužitelja preko iznosa od 3.732,83 EUR za smanjenje životne aktivnosti od 25%. Glede naruženosti u srednjem stupnju koja je ponekad vidljiva trećim osobama pravilnom primjenom materijalnog prava po visini pravičnu novčanu naknadu predstavlja iznos od 2.189,93 EUR, te tuženik osporava svako veće potraživanje tužitelja preko iznosa od 2.189,93 EUR za naruženosti u srednjem stupnju koja je ponekad vidljiva. U svezi s tuđom pomoći i njegom koja je ocjenjena na 228,60 sati uz cijenu sata od 12,00 kn / 1,60 EUR u vrijeme kada je ista pružena tužitelju (2012. godina) dolazi se do iznosa od 365,76 EUR, te tuženik osporava svako veće potraživanje tužitelja preko iznosa od 365,76 EUR za tuđu pomoć i njegu. Visina naknade neimovinske štete na koju oštećenik, a konkretno tužitelj Tomislav Ljevaković, ima pravo primarno ovisi o značenju povrijeđenog dobra i cilju kome služi ta naknada. Slijedom svega izloženog, tuženik je bio u obvezi tužitelju Tomislavu Ljevakoviću isplatiti naknadu za fizičku bol u iznosu od 1.196,62 EUR, za strah u iznosu od 1.077,18 EUR, za smanjenu životnu

aktivnost od 25% iznos od 3.732,83 EUR, za naruženosti u srednjem stupnju koja je ponekad vidljiva trećim osobama iznos od 2.189,93 EUR odnosno sveukupno na ime naknade neimovinske štete iznos od 8.196,56 EUR. Doprinos (krivnja) tužitelja je 50%. Dakle, $8.196,56 \text{ EUR} - 50\% = 4.098,28 \text{ EUR}$ – plaćeno 4.180,77 EUR = - 82,49 EUR! Prema tome, tuženik je isplatio tužitelja u cijelosti s osnova naknade neimovinske štete! Imajući u vidu sve izloženo, predlaže se odbiti tužitelja sa bilo kakvim daljnjim potraživanjem naknade neimovinske štete jer tužitelj obeštećen za cjelokupnu neimovinsku štetu koju je pretrpio u štetnom događaju od 15. travnja 2012. godine. U odnosu na potraživanje iz točke I. petita tužbenog zahtjeva iz podneska tužitelja od 24.11.2025. godine koji se odnosi na tuđu pomoć i njegu koju tužitelj potražuje u daljnjem iznosu od 35,84 EUR isti se također osporava u cijelosti jer je tužitelju s isplatom iznosa od 262,79 EUR po toj osnovi u cijelosti naknađena štete za tuđu pomoć i njegu. Naime, kao što je to tuženik naprijed istaknuo prema mišljenju medicinskih vještaka tužitelj je trebao tuđu pomoć i njegu 5 dana po 8 sati, zatim 6 sati kroz 10 dana, te još 10 sati tjedno kroz 3 mjeseca ili ukupno 228,60 sati. vrijeme kada je ista pružena tužitelju (2012. godine) uz cijenu sata od 12,00 kn / 1,60 EUR dolazi se do iznosa od 365,76 EUR, te tuženik po visini osporava svako veće potraživanje tužitelja preko iznosa od 365,76 EUR za tuđu pomoć i njegu. Međutim, kako je doprinos (krivnja) tužitelja 50% obveza tuženika iznosi $365,76 \text{ EUR} - 50\% = 182,88 \text{ EUR}$ – plaćeni iznos od 262,79 EUR = -79,91 EUR. Slijedom svega navedenog, tuženik se protivi tužbi i specificiranom tužbenom zahtjevu iz podneska tužitelja od 24.11.2025. godine u cijelosti, te predlaže odbaciti odnosno odbiti tužbene zahtjeve iz razloga kako je to naprijed navedeno i obrazloženo, te obvezati tužitelja na plaćanje troška postupka tuženiku. (list 272-291)

12. Na ročištu održanom 15. travnja 2026. tužitelj po punomoćnici navodi kako nema prigovora na dopunu nalaza i mišljenja.

13. Tužitelj u podnesku od 15. travnja 2026. ističe kako sukladno nalazu i mišljenju vještaka i presudi Županijskog suda u Zagrebu posl.br. GŽ-2811/2021 od 22. srpnja 2025. iz toč. 16 obrazloženja tužitelj usklađuje toč. II tužbenog zahtjeva određenog podneskom od 24. studenog 2026. koji se odnosi na naknadu štete zbog izgubljene zarade. Tužitelj je svoje potraživanje već detaljno obrazložio podneskom od 26. studenog 2020. navodeći da bi mu od isplaćenih dnevnica kao zarada ostao iznos od 60% što je vještak prikazao u tablici na stranici 6. dopune nalaza. Iz navedenog proizlazi da bi tužitelju u periodu u kojem je bio na bolovanju, kao zarada od dnevnica ostao iznos od 31.567,22 kuna ili 4.189,69 EUR koji zbog korištenja bolovanja u vezi štetnog događaja nije ostvario (neto iznosi već su pravomoćno presuđeni tako da taj dio tužitelj ne potražuje). S obzirom na nesporan doprinos tužitelja od 50 %, tužitelj na ime naknade štete zbog izgubljene zarade (neostvarenih dnevnica) potražuje iznos od 2.094,85 EUR pa tužbeni zahtjev u tom dijelu određuje kako slijedi: "II Nalaže se tuženiku Adriatic osiguranje d.d. na ime izgubljene naknade, pored iznosa od 351,46 EUR, isplatiti tužitelju Tomislavu Ljevakoviću daljnji iznos od 2.094,85 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama računajući ove na iznos od: 198,65 EUR od 16. svibnja 2012.; 397,30 EUR od 16. lipnja 2012.; 325,06 EUR od 16. srpnja 2012.; 397,30 EUR od 16. kolovoza 2012.; 397,30 od 16. rujna 2012.; 361,18 EUR od 16. listopada 2012. i 18,06 EUR od 16. studenog 2012. do 31. srpnja 2015. po stopi koja se određuje za svako polugodište koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 01. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od

godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećane za tri postotna poena, od 01. siječnja 2023 pa do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30.12.2023. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku 15 dana". U preostalom dijelu tužbeni zahtjev ostaje nepromijenjen, kao u podnesku od 24. studenog 2025.

14. Na ročištu održanom 06. studenog 2025. dopuštena je preinaka tužbe povećanjem tužbenog zahtjeva (list 263). Tužitelj je tužbom potraživao na ime neimovinske štete iznos od 42.286,45 kn (5.612,38 EUR) dok je podneskom od 26. studenog 2020. povećao tužbeni zahtjev na iznos od 63.429,62 kn (8.418,56 EUR). Sud je uzeo u obzir da je na sjednicama održanim 5. ožujka 2020. i 15. lipnja 2020. (Su-IV-47/2020-5), Građanski odjel Vrhovnog suda Republike Hrvatske zauzeo pravno shvaćanje kojim su izmijenjeni Orijentacijski kriteriji i iznosi za utvrđivanje visine pravične novčane naknade nematerijalne štete VSRH od 29. studenog 2020., br. Su-1331-VI/02 i 1372-11/02, prema kojem shvaćanju se novi Orijentacijski kriteriji primjenjuju i na obvezne odnose nastale nakon 1. siječnja 2006. i stupanja na snagu ZOO/05, a tužitelju daje pravo da preinači tužbu i nakon zaključenja prethodnog postupka jer ju bez svoje krivnje nije mogao preinačiti do zaključenja prethodnog postupka, obzirom da Orijentacijski kriteriji, osim što su u smislu Zakona o sudovima (Narodne novine broj: 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18, 126/19, 130/20) pravno obvezujući, predstavljaju i novu činjenicu sukladno kojoj tužitelj bez svoje krivnje nije mogao preinačiti tužbu do zaključenja prethodnog postupka, a koju preinaku je izvršio podneskom od 26. studenog 2020.

15. Tužitelj je podneskom od 15. travnja 2026. postavio tužbeni zahtjev samo u odnosu na dnevnice u iznosu od 2.094,85 EUR ne i u odnosu na bruto iznos (manje uplaćeni doprinosi) u iznosu od 333,47 EUR (razlika do prvotno zatraženog iznosa od 2.428,32 EUR) zajedno sa zakonskom zateznom kamatom na iznos od 13,39 EUR od 16. svibnja 2012.; 28,87 EUR od 16. lipnja 2012.; 72,21 EUR od 16. srpnja 2012.; 71,85 EUR od 16. kolovoza 2012.; 71,5 EUR od 16. rujna 2012.; 72,55 EUR od 16. listopada 2012. i 3,1 EUR od 16. studenog 2012. što predstavlja povlačenje tužbe u tome dijelu. Shodno tome, uz činjenicu da se tuženik nije protivio povlačenju, riješeno je kao u izreci rješenja.

16. Tijekom postupka radi utvrđivanja odlučnih činjenica izvedeni su dokazi čitanjem: presude Općinskog suda u Bjelovaru posl.br.: K-324/2013-28 od 30. siječnja 2017. (list 3-6), presude i rješenja Općinskog suda u Bjelovaru, Stalne službe u Pakracu posl.br.: Pn-127/15-65 od 20. studenog 2018. (list 7-12), nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka prof. dr. sc. Slavka Davile, spec. kirurg, od 26. listopada 2015. (list 13 i 14), nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka dr. sc. Zite Blažić Potočki, stalnog sudskog vještaka za medicinu-stomatologiju od 05. srpnja 2017. (list 15 i 16), Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 31. prosinca 2013. (list 35), obračuna isplaćene plaće (list 36-53), dopisa Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje od 23. svibnja 2019. (list 54), dopisa Porezne uprave, Područnog ureda Požega od 05.

lipnja 2019. (list 55), potvrde o visini dohotka za 2012. i 2013. (list 56 i 57), dopisa Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje od 22. siječnja 2020. (list 59), Ugovora o radu na određeno vrijeme (list 66-73), nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka Rašić, računovodstvo i revizija d.o.o. Daruvar od 19. studenog 2020. (list 79-106), dopunskog nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka od 12. travnja 2026. (list 302-307).

Sud je pročitao sudsku praksu (list 27, 140-164).

Saslušan je tužitelj (list 135 i 136) i stalni sudski vještak Josip Rašić (list 311-312).

Sud je izvršio uvid u spis Općinskog suda u Bjelovaru, Stalne službe u Pakracu posl.br.: Pn-127/15.

17. Sve izvedene dokaze sud je cijenio temeljem čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19 – dalje ZPP) te je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja djelomično osnovan.

18. U ovom postupku sporan je osnov i visina tužbenog zahtjeva i je li potraživanje tužitelja obuhvaćeno zastarom i tu u odnosu na preostalo potraživanje tužitelja na ime imovinske štete (tuđa pomoć i njega u iznosu od 35,84 EUR, izgubljena zarada u vidu dnevnica u iznosu od 2.094,85 EUR) te neimovinske štete u iznosu od 8.418,56 EUR odnosno ukupno u iznosu od 10.549,25 EUR.

19. Između stranaka nije sporno da je u prometnoj nezgodi sudjelovao tužitelj kao vozač osobnog automobila „Fiat Tipo“ reg. oznake: DA 769-BZ u vlasništvu tužitelja i osiguranik tuženika Josip Ivančević koji je upravljao vozilom "VW Golf 1,9 D" reg. oznake: DA 685-AU te da je u toj prometnoj nezgodi tužitelj zadobio tjelesne ozljede.

20. Nesporno je su i tužitelj i osiguranik tuženika odgovorni u jednakom omjeru za nastanak predmetnog štetnog događaja, svaki sa 50% udjela.

21. Sud je izvršio uvid u presudu Općinskog suda u Bjelovaru posl.br.: K-324/2013-28 od 30. siječnja 2017., koja je postala pravomoćna 04. veljače 2019. (utvrđeno uvidom u e-Spis), te je utvrđeno kako su prvo-optuženik Josip Ivančević i drugo-optuženik Tomislav Ljevaković počinili kazneno djelo protiv opće sigurnosti ljudi i imovine izazivanjem prometne nesreće iz čl. 272. st. 2. i 1. Kaznenog zakona.

22. Vezano uz istaknuti prigovor zastare sud je utvrdio kako potraživanje nije obuhvaćeno zastarom. Naime shodno odredbi čl. 230. st.1. uz primjenu čl. 231. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23 – dalje ZOO) subjektivni trogodišnji rok zastare za naknadu štete počinje teći od saznanja za štetu i štetnika odnosno u ovom slučaju trenutkom završetka liječenja 01. srpnja 2013. Tada je tijekom zastarijevanja bio već prekinut podnošenjem optužnice 30. svibnja 2013. odnosno pokretanjem kaznenog postupka. Zastara je ponovo počela teći pravomoćnošću kaznene presude 04. veljače 2019. Kako je tužba podnesena 19. ožujka 2019. dakle prije proteka trogodišnjeg roka zastare, istaknuti prigovor zastare od strane tuženika nije osnovan.

23. U odnosu na tuđu pomoć i njegu sud je izvršio uvid u nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka prof. dr. med. Slavka Davile od 26. listopada 2015. (list 75 do 77 priloženog spisa posl.br.: Pn-127/15) te očitovanje vještaka od 03. srpnja 2018. (list

167) koji nalaz i mišljenje sud prihvaća kao stručnog i objektivnog i izrađenog u skladu s pravilima struke te je utvrđeno kako je tuđa pomoć druge osobe bila potrebna 5 dana po osam sati dnevno kod dolaska iz bolnice (30. svibnja 2012.) prilikom hodanja, dizanja, vježbe kretanja i dr. (ukupno 40 sati), šest sati dnevno kroz 10 dana (ukupno 60 sati), 10 sati tjedno kroz 3 mjeseca (ukupno 10x13 tjedana počev od 14. lipnja 2012.- 14 rujna 2012.- dakle 130 sati) što ukupno iznosi 230 sati, a ne 250,00 sati. Sud je uzeo u obzir cijenu sata rada u 2012. godini od 18,00 kn sada 2,39 EUR (te kada se 230 sati pomnoži sa 2,39 EUR) dobije se iznos od 549,70 EUR uz doprinos od 50% predstavlja 274,85 EUR.

24. Kako je pravomoćno dosuđen iznos od 262,79 EUR sud je usvojio tužbeni zahtjev u odnosu na tuđu pomoć i njegu u daljnjem iznosu od 12,06 EUR a ne u iznosu od 35,84 EUR te je odlučeno kao u točkama I i II izreke presude.

25. U odnosu na naknadu imovinske štete za izgubljenu zaradu (točan je navod tuženika da tužitelj u činjeničnom opisu tužbe navodi samo kako je primao manju naknadu plaću, a u samom tužbenom zahtjevu (toč. III) ističe da potražuje izgubljenu zaradu, te nije istakao da traži dnevnice kao izgubljenu zaradu jer dnevnice nisu plaća, no kako izgubljenu zaradu kod tužitelja svakako čini i dio dnevnica jer je tužitelj radio kao vozač motornog vozila kod poslodavca koji obavlja prijevoz u zemlji i inozemstvu, pravilno je sudski vještak obuhvatio i dnevnicu kao izgubljenu zaradu) sud je utvrdio slijedeće:

- iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka Račić, Računovodstvo i revizija d.o.o. Daruvar, od 19. studenog 2020. odnosno dopune nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka od 12. travnja 2026. proizlazi kako se izgubljena zarada tužitelja u periodu provedenom na bolovanju (od 15. travnja 2012. do 01. listopada 2012. godine) može iskazati kao iznos manje plaćenih doprinosa za mirovinsko osiguranje u periodu bolovanja i to prema obračunu:

- manje obračunati i uplaćeni doprinosi za MIO – I. stup (15 %) u iznosu 394,08 EUR
- manje obračunati i uplaćeni doprinosi za MIO – II. stup (5%) u iznosu 66,95 EUR
- manje obračunati i uplaćeni dodatni doprinosi za MIO – I. stup, beneficirani radni staž 5,83 % u iznosu 153,16 EUR,

- manje obračunati i uplaćeni dodatni doprinosi za MIO – II. stup, beneficirani radni staž – 2,01 % u iznosu 52,78 EUR. Izgubljena zarada prikazuje se i manje isplaćeni iznos neto primanja tužitelju. Tako je utvrđeno da izgubljena zarada tužitelja u vidu manje obračunatog i isplaćenog iznosa neto primanja u periodu od 15. travnja 2012. godine do 01. listopada 2012. iznosi 5.296,21 kn odnosno iskazano u EUR valuti prema fiksni tečaj konverzije: 1 EUR = 7,53450 HRK na dan 01.01.2023. godine u iznosu od 702,93 EUR. U okviru nalaza utvrđen je iznos neisplaćenih dnevnica za vrijeme tužiteljevog vremena provedenog na bolovanju pa je istome prosječno isplaćeno manje tuzemnih dnevnica u iznosu 14.725,04 kn (odnosno 1.954,35 EUR) i 37.887,01 kn (odnosno 5.027,47 EUR) inozemnih dnevnica, odnosno ukupno manje isplaćeno dnevnica u iznosu 52.612,05 kn (odnosno 6.982,82 EUR). Dnevnicu nisu plaća i predstavljaju naknadu troška prehrane, pića i prijevoza radniku na službenom putovanju, te u tom smislu, gore utvrđene iznose treba sučeliti sa procijenjenim iznosom troškova koji se dnevnicom pokrivaju. Na temelju dokumentacije iz spisa i stručnih znanja vještak za računovodstvo i financije ne može utvrditi točan iznos troškova koji tužitelj pokriva iz dnevnice, kako bi realno bio utvrđen koji iznos isplaćene dnevnice tužitelju ostaje na raspolaganju kao slobodan novčani iznos

(ušteta). Formiran je prikaz (iznosa dnevnice za postotak troškova koji se pokriva iz dnevnice u EUR). (list 79 do 91, list 302-307)

26. Tužitelj u podnesku od 26. studenog 2020. navodi da nema prigovora na nalaz stalnog sudskog vještaka za računovodstvo od 19. studenog 2020. iako je iz nalaza očito da je poslodavac tužitelja prijavio tužitelja na minimalnu plaću, a tužitelju ostatak isplaćivao na drugi način, radi teškog dokazivanja ovih činjenica, tužitelj prihvaća ovakvo utvrđenje vještaka. Prema odredbi čl. 433.a ZPP prilikom utuženja tražbine po osnovi radnog odnosa, obvezno je utuženje u bruto iznosu. Sukladno ovoj odredbi, a prema nalazu vještaka, tužitelj će svoj zahtjev i odrediti u bruto iznosu. U tablici br. 1. na strani 11. nalaza vještak je utvrdio razliku manje uplaćenih doprinosa po mjesecima, a koja razlika je ukupno iznosila 5.025,27 kn. Iz tablice u toč. 2. na strani 12 nalaza vještak je utvrdio razliku neto plaće po mjesecima, a koja razlika je ukupno iznosila 5.269,21 kn. Prema tome, ukupno manje isplaćena razlika plaće tužitelja iznosila je 10.321,48 kn. Ako se od ovog iznosa odbije doprinos tužitelja nastanku štetnog događaja od 50%, to je tužitelj samo na ime razlike bruto plaće primio manji iznos od 5.160,74 kn. U tablici na strani 13. nalaza i obrazloženju ove tablice vještak je iskazao i iznose koji bi tužitelju bili isplaćeni na ime dnevnica iz kojih se, između ostalog, pokrivaju troškovi prehrane, pića i prijevoza radniku dok je na putu. Obzirom da je tužitelj bio zaposlen kao vozač, on nije imao troškove prijevoza, tako da bi svoje dnevnicu trošio jedino i isključivo na prehranu i piće. U tablici je vještak u postotku izračunao iznos dnevnica ostavivši na ocjenu sudu koliko bi od ovih iznosa u postotku ostalo tužitelju kao njegova zarada, a koliko bi stvarno potrošio, u konkretnom slučaju, kao što je naprijed obrazloženo, na hranu i piće. U konkretnom slučaju tužitelj smatra da bi od dnevnica na ukupne troškove otpao iznos od 40% dok bi tužitelju kao zarada ostao iznos od 60%, kako je to navedeno u stupcu 7 tablice. Iz ovog obračuna vidi se da tužitelju za utuženo razdoblje nije isplaćeno dnevnica u iznosu od 31.567,22 kn. Kada bi se ovaj iznos podijelio sa 7 mjeseci iako tužitelj nije bio na bolovanju svih 7 mjeseci (bolovanje je bilo od 15. travnja do početka mjeseca listopada), to ispada da su tužitelju isplaćivane dnevnicu u iznosu od 7.516,00 kn mjesečno. Ne treba se obrazlagati, jer je to opće poznato, da se ovakav mjesečni iznos za jednu osobu ne može potrošiti na hranu i piće. Dakle, nesporno je da je tužitelju od toga ostajala zarada, a koliko je to bilo, sud će odlučiti sukladno odredbi čl. 223. ZPP-a. Prema tome, od navedenog mjesečnog iznosa od 7.516,00 kn kao zarada tužitelja ostao bi mjesečni iznos od 4.509,00 kn. Ovo se daje kao primjer u slučaju da se ukupan iznos dijeli sa 7 mjeseci, a što u konkretnom slučaju nije, jer tužitelj nije bio na bolovanju punih 7 mjeseci, tako da se ovo prikazuje samo kao primjer. U konkretnom slučaju po mjesecima tužitelj će zahtjev točno odrediti sukladno tablici. Od tih iznosa (60% zarade) odbit će se 50% doprinosa, tako da se dobije prosječni mjesečni iznos izgubljene zarade tužitelja na ime neisplaćenih dnevnica za vrijeme bolovanja. Ovi iznosi glase: travanj 2012. iznos od 1.496,72 kn, svibanj 2012. iznos od 2.993,44 kn, lipanj 2012. iznos od 2.449,18 kn, srpanj 2012. iznos od 2.993,44 kn, kolovoz 2012. iznos od 2.993,44 kn, rujanj 2012. iznos od 2.721,31 kn, listopad 2012. iznos od 136,06 kn. Ovim iznosima treba dodati ukupno izgubljenu bruto zaradu po mjesecima umanjenu za 50% doprinosa, a koji iznosi glase: travanj 2012. iznos od 355,95 kn, svibanj 2012. iznos od 531,40 kn, lipanj 2012. iznos od 1.086,78 kn, srpanj 2012. iznos od 1.031,55 kn, kolovoz 2012. iznos od 976,32 kn, rujanj 2012. iznos od 1.142,01 kn, listopad 2012. iznos od 36,70 kn. Obzirom na izloženo ovaj dio zahtjeva za izgubljenu zaradu pod toč. III. tužbenog zahtjeva po mjesecima iznosi: travanj 2012. iznos od 1.852,67 kn, svibanj 2012.

iznos od 3.524,84 kn, lipanj 2012. iznos od 3.535,96 kn, srpanj 2012. iznos od 4.024,99 kn, kolovoz 2012. iznos od 3.969,76 kn, rujan 2012. iznos od 3.863,32 kn, listopad 2012. iznos od 172,76 kn. (list 112-114)

27. Tuženik u podnesku od 11. prosinca 2020. ističe, između ostalog, kako osporava sve navode tužitelja iz njegovog podneska od 26. studenog 2020. god. vezano dnevnicе, dakle, da bi iste bile isplaćivane u periodu bolovanja tužitelja, osporava se da bi tužitelj dnevnicе trošio na način i u svrhu kako to punomoćnik tužitelja navodi u tom podnesku, te osporava tvrdnje o visini iznosa dnevnicа koje bi tužitelj uspio uštedjeti itd. jer za takve tvrdnje nema nikakvih dokaza. Uz sve to tuženik ističe da dnevnicа nije zarada. Svrha dnevnicе je naknada za pokriće troškova, prehrane, pića, prijevoza...kada je radnik upućen na službeni put izvan mjesta prebivališta jer tada ima troškove koje ne bi imao da posao obavlja u mjestu prebivališta. Dnevnicа se nikako ne smatra plaćom, niti se na iznos dnevnicе plaćaju davanja. Primjera radi, broj dnevnicа koje će se obračunati ovisi o trajanju putovanja. Tako se za putovanje u trajanju od 8 do 12 sati smije isplatiti pola dnevnicе, a preko 12 sati, cijela dnevnicа. Kod višednevnih putovanja broj dnevnicа se utvrđuje prema ukupnom broju sati provedenih na putu. Tako će npr. za putovanje u trajanju od 63 sata biti isplaćene 3 cijele dnevnicе (2 x 24 sata + 15 sati). Ukoliko se putuje u inozemstvo, vrijeme putovanja kroz Hrvatsku računa se kao razlika između ukupnog trajanja putovanja i vremena provedenog u inozemstvu. Npr. ukoliko službeno putovanje u Austriju traje ukupno 35 sati, od čega na vrijeme provedeno van Hrvatske otpada 26 sati, proizlazi da je put kroz Hrvatsku trajao ukupno 9 sati. Tada će se obračunati jedna inozemna dnevnicа i pola tuzemne dnevnicе. Uz sve to postoji i situacije kada se iznos dnevnicе umanjuje. Npr. ako je na putu osigurana besplatna hrana, dnevnicа se isplaćuje u visini od 20% pune dnevnicе. Tuženik dodaje da u ovoj pravnoj stvari tužitelj nije pružio niti jedan dokaz iz kojeg bi proizlazilo da bi u izgublenu zaradu koja je predmet ovog spora trebalo uključiti i dio ostvaren preko domaćih i inozemnih dnevnicа, jer uopće nema dokaza o tome da li je poslodavac tužitelja (Stragatrans d.o.o.) imao potrebu u razdoblju bolovanja tužitelja, za putovanje u inozemstvo ili tuzemstvo, i ako bi, koliko bi to u projekciji bilo, tj. bi li to odgovaralo prosjeku koji je tužitelj ostvario u razdoblju 6 mjeseci prije bolovanja, a što je bila vještakova pretpostavka. Kako se radi o imovinskoj šteti koja mora biti konkretizirana i egzaktno utvrđena odnosno dokazana o istoj se ne može odlučivati primjenom odredbe čl. 223. ZPP-a već je tužitelj, ukoliko tvrdi da trpi takvu štetu, trebao dokazati materijalnim dokazima obim i visinu te štete, a što nije učinio do zaključenja prethodnog postupka. Predlaže se sudu da po osnovu izgubljene zarade odbije tužitelja preko iznos od 2.648,10 kn (5.296,21 kn – 50% = 2.648,10 kn). U odnosu na nalaz i mišljenje financijskog vještaka Josipa Rašića od 19. studenog 2020. tuženik isti prihvaća u dijelu u kojem vještak daje izračun neto izgubljene zarade tužitelja kako je to vještak predočio na str.12. svog nalaza i mišljenja navodeći da neto izgubljena zarada iznosi 5.296,21 kn. U ostalom dijelu tuženik prigovora vještačkom nalazu i mišljenju jer je vještak vještačio izvan granica povjerenog zadatka, dapače, vještak je izradio vještačenje protivno granicama vještačenja koje je odredio sud u rješenju posl. broj Pn-69/2019-20 od 25.svibnja 2020. Tuženik i dalje ostaje i kod svih drugih navoda, prigovora i dokaznih prijedloga istaknutih tijekom postupka, predlaže odbijanje tužitelja sa tužbenim zahtjevima sukladno dosadašnjim navodima uz obvezu naknade troška parnice tuženiku. (list 116-125).

28. Na ročištu održanom 15. travnja 2026. tuženik po punomoćniku istakao je kako nema prigovora na nalaz i mišljenje, tj. izračun visine izgubljene zarade prema zadatku suda, osim u dijelu u kojem je vještak utvrđivao izgubljenu zaradu i sa stajališta ne isplata domaćih i inozemnih dnevnica. Tužitelj po punomoćniku u podnesku od 15. travnja 2026. istakao je kako nema prigovora na nalaz i mišljenje vještaka.

29. Na ročištu održanom 15. travnja 2026. stalni sudski vještak Josip Rašić istakao je kako u cijelosti ostaje kod nalaza i mišljenja kao i očitovanja danog u podnesku od 17. veljače 2021. Dnevnice je računao na temelju stvarnih knjigovodstvenih podataka iz evidencije poslodavca vezanih za prethodno 6-mjesečno razdoblje rada tužitelja. Na temelju tih podataka uz primjenu metode prosječne vrijednosti primijenio je prosječne vrijednosti domaćih i inozemnih dnevnica na podatke o pretpostavljenom radnom vremenu u periodu bolovanja. U nalazu i mišljenju je napomenuo, odnosno i ustvrdio, da se opredijelio za utvrđivanje izgubljene zarade na temelju dnevnica jer je u djelatnosti domaćeg i međunarodnog prijevoza i transporta u kojoj je tužitelj radio imanentno da su dnevnice, iako su same po sebi naknade troška, element nagrađivanja radnika to iz razloga toga što je vidljivo da je tužitelj imao ugovorenu fiksnu plaću za svoj rad što podrazumijeva jednak mjesečni iznos bez obzira na obujam njegovog radnog angažmana tako je po prilično neprikladno razmišljati da bi netko za tako ugovorenu mjesečnu fiksnu plaću obavljao poslove prometa na međunarodnim relacijama. U tom smislu je u posebnom poglavlju nalaza izvršio obračun odvojeno od prethodnog koji je vezan za plaće da bi sud mogao odlučiti da li taj kriterij uvažiti u daljnjem tijeku postupka. Dnevnice domaće i inozemne su naknada troška. Ta naknada se odnosi na troškove puta vozaču, troškove prehrane i troškove smještaja za vrijeme obavljanja posla. Zato je na kraju vještačenja napravio prikladnu tablicu za procjenu iznosa koji bi vozač mogao uštedjeti od isplaćenih dnevnica jer su sigurno neki troškovi zaista nastali na putovanju. Taj pregled je napravio smatrajući da bi bio koristan za određivanje izgubljene zarade iz temelja neisplaćene dnevnice. Osim metode prosjeka, postoje i dr. metode među kojima je najpoznatija komparativna metoda. Ona podrazumijeva odabir radnika koji je zaposlen kod istog poslodavca, na istom radnom mjestu i da je radio u istom razdoblju koje je relevantno za vještačenje, ali da su iste ili usporedive okolnosti rada ta dva radnika, no mi u ovom predmetu imamo situaciju da se radi o međunarodnom prijevozu te dnevnice koje se obračunavaju za radnike ovise o različitim relacijama, rasporedu vožnji i trajanju putovanja tako da je veoma izvjesno da dvije osobe formalno na istom radnom mjestu vozača ne ostvaruju iste dnevnice. Za ovo vještačenje ocijenio je da je metoda komparativnog radnika nepouzdana jer bi počivala na pretpostavkama, a ne na stvarnim podacima tužitelja. Po njegovom mišljenju komparativna metoda bi se mogla koristiti u dr. djelatnostima kao što je ugostiteljstvo. Na poseban upit zamjenice punomoćnika tuženika odgovorio je kako u rješenju kojim je određen nalog vještaku nije bilo traženo utvrditi iznos dnevnica, a to je obrazložio u podnesku od 17. veljače 2021., nalaz i mišljenje izradio je sukladno knjigovodstvenim podacima poslodavca; na poseban upit je li tužitelj imao trošak zbog kojeg se dnevnica isplaćuje dok je bio na bolovanju odgovorio je da kod izrade vještačkih nalaza kod kojih je zadaća utvrditi izgubljenu zaradu, izgubljena zarada se procjenjuje, svaka procjena podrazumijeva određene pretpostavke da bi ju mogli napraviti, u ovom slučaju temeljna pretpostavka je da je tužitelj umjesto da je bio na bolovanju što je realno i stvarno, radio nekim normalnim ili prosječnim intenzitetom, naravno da nije u periodu svog efektivnog bolovanja imao troškove vezano za

putovanja, ali pod pretpostavkom da je radio, imao bi troškove kako je već naveo od 10% do 90% dnevnica koje bi ga pripadale; na poseban upit odgovorio je kako se poslodavac kod kojeg je radio tužitelj samo bavi djelatnošću prijevoza pa pretpostavlja da poslodavac nije obustavio ili smanjio intenzitet svog rada u vrijeme bolovanja tužitelja; na poseban upit odgovara da je kao vještak upotrijebio povijesni prosjek isplaćenih dnevnica koji je temeljen na stvarno isplaćenim dnevnicama, to je sa računovodstvenog stajališta konzervativna i oprezna metoda, temeljena na stvarnim računovodstveno zabilježenim događajima i sa tog stanovišta može reći da bi ti iznosi sasvim izvjesno mogli biti primijenjeni i na period kada je tužitelj bio na bolovanju.

Zamjenica punomoćnika tuženika navela je kako ostaje kod prigovora i navoda iz podneska od 28. siječnja 2026. (list 311-312)

30. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje sudskog vještaka kao i usmeno izložen nalaz i mišljenje jer je vještačenje provedeno u skladu s pravilima struke, savjesno i objektivno, na sve primjedbe i prigovore vještak je stručno i argumentirano dao odgovor.

31. Iz iskaza tužitelja na ročištu za glavnu raspravu održanom 29. travnja 2021. proizlazi da je u vrijeme prometne nezgode bio zaposlen kod društva Stragatrans d.o.o. Lipik. Prijavljen je bio na minimalac, a ostatak dobivao na ruke. Bili su plaćeni na postotak od prometa. Ugovorene su bile dnevnice, no on je bio plaćen na postotak. Dobivao je 3.000,00 kn, putem računa, a plaća mu se kretala od 12.000,00 kn do 15.000,00 kn, kako je bio od 0 do 24 sata u kamionu, ponedjeljkom je kretao na put, a petkom se vraćao u Lipik, ukoliko nije bio radni vikend, spavao je u to vrijeme u kamionu, trošio je novac za to vrijeme na hranu, higijenske uvjete i to mjesečno 2.000,00 kn do 2.500,00 kn.

32. U odnosu na izgubljenju zaradu ističe se da radnik ostvaruje pravo na isplatu dnevnica za službena putovanja kao naknadu za pokriće posebnih troškova vezanih za rad na terenu. Određeni dio te naknade radnik može uštedjeti te je odgovorna osoba za štetni događaj dužna naknaditi i takvu štetu koju radnik gubi zbog nemogućnosti ostvarivanja naknade zbog posljedica ozljeda zadobivenih u štetnom događaju, ali samo u dijelu koji je radnik mogao uštedjeti.

33. Iz iskaza tužitelja proizlazi kako je imao troškove za hranu i higijenu od 2.000,00 kn do 2.500,00 kn dakle do 331,81 EUR, dok je spavao u kamionu te nije imao posebno troškove za smještaj. Uzimajući u obzir neto iznos zarade tužitelja (u razdoblju od bolovanja tužitelja ukupna neto zarada iznosila 3.060,99 EUR, odnosno isplaćena 2.358,06 EUR) sud prihvća iskaz tužitelja u dijelu da je trošio samo na osnovne stvari poput hrane i higijene kako bi ostvario uštedu što se sudu čini realno i istinito. Sud prihvća nalaz i mišljenje vještaka kada utvrđuje iznos neisplaćenih dnevnica (ostvarenih za vrijeme poslova prometa na domaćem i međunarodnom prometu) za vrijeme tužiteljevog vremena provedenog na bolovanju. Izračun dnevnica se temelji na stvarnim knjigovodstvenim podacima iz evidencije poslodavca vezanih za prethodno 6-mjesečno razdoblje rada tužitelja (metoda prosjeka). Sud je uzeo u obzir i da se poslodavac kod kojeg je radio tužitelj samo bavi djelatnošću prijevoza pa se može uzeti s velikom vjerojatnošću da poslodavac nije obustavio ili smanjio intenzitet svog rada u vrijeme bolovanja tužitelja.

34. Stoga, sud cijeni nalaz i mišljenje vještaka da izgubljena zarada tužitelja u vidu neisplaćenih dnevnica za vrijeme tužiteljevog vremena provedenog na bolovanju (travanj od listopad 2012.) i to na ime manje isplaćenih tuzemnih dnevnica u iznosu 1.954,35 EUR i 5.027,47 EUR inozemnih dnevnica, odnosno ukupno manje isplaćeno dnevnica u iznosu 6.982,82 EUR.

35. Sud cijeni da tužitelj osnovano traži na ime prehrane, pića i prijevoza radnika na službeno putovanje 40% troškova koji se pokrivaju iz dnevnice, dok 60% čini uštedu tužitelju, sve shodno odredbi čl. 223.st.1 ZPP, što bi iznosilo za mjesec travanj 2012. 198,65 EUR (50% od 2.993,44 EUR), za mjesec svibanj 2012. 397,30 EUR (50% od 794,60 EUR), za mjesec lipanj 325,06 EUR (50% od 650,12 EUR), za mjesec srpanj 397,30 EUR (50% od 794,60 EUR), za mjesec kolovoz 397,30 EUR (50% od 794,60 EUR), za mjesec rujan 361,18 EUR (50% od 722,36 EUR), za mjesec listopad 2012. 18,06 EUR (50% od 36,12 EUR). Sud je uzeo u obzir ukupan iznos dnevnica za pojedini mjesec te ga sučelio sa iznosom od 331,81 EUR (trošak tuženika) te izveo zaključak o opravdanosti 40% troškova pokrivenih iz dnevnice (sve prema Tablici vještaka st.6 nalaza i mišljenja).

36. Stoga je usvojen tužbeni zahtjev u odnosu na dnevnice u iznosu od 2.094,85 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama počev od 198,65 EUR od 16. svibnja 2012.; 397,30 EUR od 16. lipnja 2012.; 325,06 EUR od 16. srpnja 2012.; 397,30 EUR od 16. kolovoza 2012.; 397,30 EUR od 16. rujna 2012.; 361,18 EUR od 16. listopada 2012. i 18,06 EUR od 16. studenog 2012. sve do isplate, sve sukladno odredbi čl. 1093. st.2. i čl. 29. ZOO odnosno odlučeno je kao u točki III izreke presude.

37. Vezano uz potraživanje tužitelja u odnosu na neimovinsku štetu sud je utvrdio slijedeće:

-tužitelj tužbenim zahtjevom u tužbi koju je podnio 19. ožujka 2019. traži da mu tuženik isplati iznos od 42.286,45 kn. Tužitelj smatra da mu pripada pravo na naknadu štete radi povrede prava osobnosti, za koju smatra primjerenom naknadom u iznosu od 155.000,00 kn. Obzirom na doprinos nastanku štetnog događaja, tužitelj po ovom osnovu potražuje iznos od 77.500,00 kn. Nakon pokretanja postupka posl. br. Pn-127/15 tuženik je tužitelju isplatio 32.713,55 kn, a po presudi Općinskog suda u Bjelovaru – Stalne službe u Pakracu posl.br.: Pn-125/15 od 20. studenog 2018. po ovom osnovu tužitelju je dosuđeno još 2.500,00 kn ili ukupno 35.213,55 kn. Tužitelj podnosi tužbu iz razloga što je rješenjem Općinskog suda u Bjelovaru – Stalne službe u Pakracu posl.br.: Pn-127/15 odbijen prijedlog tužitelja radi preinačenja tužbenog zahtjeva;

-tijekom ovog postupka zbog izmjene Orijentacijskih kriterija tužitelj potražuje i veći iznos tako da postavlja tužbeni zahtjev u iznosu od 8.418,56 EUR.

38. U odnosu na zahtjev za naknadom štete zbog povrede prava osobnosti tuženik ističe da se radi o presuđenoj stvari jer je o tome zahtjevu već odlučeno u predmetu Općinskog suda u Bjelovaru, Stalna služba u Pakracu posl. broj Pn-127/15.

39. Presudom ovog suda posl. broj: Pn-127/15-65 od 20. studenog 2018., koja je pravomoćna 19. kolovoza 2019., sud je na temelju čl.1100. st.1. i 2 ZOO utvrdio da tužitelju pripada pravična novčana naknada za pretrpljenu neimovinsku štetu zbog povrede prava osobnosti (za pretrpljene fizičke boli iznos od 9.000,00 kn, za

pretrpljeni strah 9.000,00 kn, za pretrpljenu duševnu bol zbog smanjenja životne aktivnosti iznos od 25.000,00 kn, te za naruženost iznos od 20.000,00 kn, sve sukladno nalazu i mišljenju vještaka kirurga i stomatologa) ukupno u iznosu od 63.000,00 kn, pa je cijeneći doprinos tužitelja nastanku štete od 50% utvrdio da mu pripada naknada od 31.500,00 kn. Nesporno je i da je tuženik tijekom toga postupka 03. travnja 2018. tužitelju isplatio na ime naknade štete ukupno 32.713,55 kn i to na ime neimovinske štete iznos 29.000,00 kn pa je sud donio odluku da tuženik tužitelju isplati preostali iznos naknade štete i to za neimovinsku štetu iznos od 2.500,00 kn (toč. II izreke presude), dok je tužbeni zahtjev odbijen u iznosu od 13.500,00 kn zajedno sa pripadajućom kamatom (do zatraženog iznosa od 45.000,00 kn).

40. Sud je u tome postupku utvrdio da tužitelju pripada iznos na ime neimovinske štete od 31.500,00 kn, a tužitelj je potraživao tužbenim zahtjevom 45.000,00 kn. Po mišljenju suda u pravomoćnoj prvostupanjskoj odluci sud nije izričito naveo da tužitelju pripada i veći iznos no s obzirom da nije dopuštena preinaka kako nije moguće dosuditi i veći iznos od prvotno postavljenog iznosa u tužbi. Stoga, nije u pravu tužitelj kada navodi kako u postupku po posl. broj Pn-127/15 nije odlučeno o naknadi cjelokupne štete. Presudom Županijskog suda u Zadru posl. broj GŽ-339/2019-2 od 19. kolovoza 2019. nije utvrđeno da tužitelju pripada veći iznos naknade neimovinske štete no kako sud mora uzeti u obzir postavljeni tužbeni zahtjev te nemogućnost dopuštanja preinake, dosuđen je traženi iznos, već upravo suprotno tužbeni zahtjev je djelomično i odbijen u odnosu na postavljeni tužbeni zahtjev te je presuda u tome dijelu i potvrđena. Nakon nalaza i mišljenja vještaka u spisu pod posl. brojem Pn-127/2025, a niti u predmetnoj tužbi tužitelj ne navodi kako zbog utvrđenih kvalifikatornih okolnosti koji čine povredu prava osobnosti, a nisu obuhvaćene tužbom odnosno ranijom odlukom suda, povećava tužbeni zahtjev već ističe kako je u vrijeme štetnog događaja tužitelj bio star 24 godine pa bi primjerena naknada bila puno veća od prvotne zatraženog iznosa. (podnesak od 26. lipnja 2018. spis Pn-127/2015 list 157)

41. Slijedom navedenog, neosnovan je tužbeni zahtjev tužitelja na ime naknade neimovinske štete radi povrede prava osobnosti u iznosu od 8.418,56 EUR zajedno sa zateznim kamatama počev od 04. srpnja 2012. do isplate te je odlučeno kao u točki IV. izreke presude.

42. Odluka o naknadi troškova parničnog postupka donesena je sukladno odredbi čl. 154. st. 2. i 155. ZPP, te Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br. 138/23 – dalje: Tarife).

42.1. Tužitelj je potraživao u ovom postupku iznos od 10.688,96 EUR (80.536,00 kn), kasnije je tužitelj povećao tužbeni zahtjev na iznos od 12.293,31 EUR (92.623,92 kn i to za tuđu pomoć i njegu iznos od 2.250,00 kn, za imovinsku štetu za protetska pomagala iznos od 6.000,00 kn, izgubljenu zaradu iznos od 20.944,30 kn i na ime neimovinske štete iznos od 63.429,62 kn). Tužitelj postavlja tužbeni zahtjev u podnesku od 24. studenog 2025. i 15. travnja 2026. na ukupan iznos od 11.959,84 EUR (pravomoćno dosuđen iznos na ime tuđe pomoći i njege od 262,79 EUR, na ime izgubljene neto zarade 351,46 EUR i na ime imovinske štete za protetska pomagala od 796,34 EUR), odnosno preostaje tužbeni zahtjev na iznos od 10.549,25 EUR. Tužitelj je povukao tužbu u odnosu na bruto zaradu u iznosu od 333,47 EUR (12.293,31 EUR - 11.959,84 EUR) sa zakonskim zateznim kamatama.

42.2. Tužitelj je uspio s tužbenim zahtjevom u iznosu od 3.517,50 EUR (na ime naknade imovinske štete za tuđu pomoć i njegu u iznosu od 274,85 EUR, naknade imovinske štete za protetska pomagala u iznosu od 796,34 EUR, naknade izgubljene zarade i to neto plaće u iznosu od 351,46 EUR i dnevnice u iznosu od 2.094,85 EUR). Tužitelj je sa tužbenim zahtjevom uspio u odnosu na osnov u cijelosti, a u odnosu na visinu tužbenog zahtjeva 28,61% ($3.517,50:12.293,31$) dok je tuženik uspio u odnosu na visinu sa 71,39%, a u odnosu na osnov sa 0%. Ukupan uspjeh tužitelja je 64,31% ($100+28,61 = 128,61\%:2 = 64,31\%$), a tuženika 35,70% ($71,39\%:2 = 35,70\%$), pa je tuženik dužan tužitelju naknaditi trošak temeljem čl. 154. st. 2. ZPP od 28,61% tužiteljevih troškova.

42.3. Tužitelju je priznat trošak na ime sastava tužbe u iznosu od 200,00 EUR, na ime sastava podneska od 13. svibnja 2019. u iznosu od 50,00 EUR, zastupanja na ročištu od 16. svibnja 2019. u iznosu od 200,00 EUR, sastava podneska od 21. veljače 2020. u iznosu od 100,00 EUR, a ne u iznosu od 200,00 EUR (Tbr. 8. toč. 3. Tarife), sastava podneska od 26. studenog 2020. u iznosu od 200,00 EUR, sastava podneska od 11. veljače 2021. u iznosu od 50,00 EUR, sastava podneska od 12. ožujka 2021. u iznosu od 200,00 EUR, zastupanja na ročištu od 29. travnja 2021. u iznosu od 200,00 EUR, zastupanja na ročištu za objavu presude (10. lipnja 2021.) u iznosu od 100,00 EUR, sastava žalbe od 24. lipnja 2021. u iznosu od 250,00 EUR, zastupanja na ročištu od 6. studenog 2025. u iznosu od 200,00 EUR, sastava podneska od 24. studenog 2025. u iznosu od 200,00 EUR, zastupanja na ročištu od 15. travnja 2026. u iznosu od 200,00 EUR, sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 152,63 EUR, sudske pristojbe na žalbu u iznosu od 127,41 EUR, sudske pristojbe na presudu u iznosu od 141,32 EUR, odnosno ukupni troškovi u iznosu od 2.571,36 EUR, od kojeg iznosa 28,61% iznosi 735,67 EUR.

42.4. Tužitelju je priznat trošak na ime financijsko-knjigovodstvenog vještačenja u ukupnom iznosu od 329,58 EUR (razlika u iznosu od 135,87 EUR vraćena je tužitelju) kao potreban u postupku, bez obzira na uspjeh u postupku, te su tužitelju priznati ukupni troškovi u iznosu od 1.065,25 EUR.

42.5. Kako je tužitelju već pravomoćno dosuđen iznos od 442,61 EUR, tužitelju je dosuđena razlika parničnih troškova u iznosu od 622,64 EUR, odnosno odlučeno je kao u točki V izreke presude.

42.6. Tužitelju nije priznat trošak na ime sastava podneska od 17. studenog 2025. u iznosu od 200,00 EUR jer isti nije ocijenjen kao potreban u postupku kao niti sastav podneska od 15. travnja 2026. u iznosu od 200,00 EUR jer je predan na ročištu. Nije priznat niti trošak razlike sudske pristojbe na presudu u iznosu od 13,96 EUR jer je ocijenjen kao neosnovan.

U Pakracu, 28. svibnja 2026.

S U D A C :

MATIJA STOKIĆ

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba nadležnom županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda u 3 primjerka, u roku od 15 dana od dana održanog ročišta za objavu i uručenje presude.

DNA:

1. Odvjetnica Ana Posavčić
Kutina, Kolodvorska 3/I
2. Odvjetničko društvo Grgić & Partneri d.o.o.
Pisarnica u Osijeku, Osijek, Ivana Gundulića 5 b - po odvjetniku Bojanu Nikoliću

Broj zapisa: **9-30888-b760c**

Kontrolni broj: **031b6-a8c50-28ed3**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Bjelovaru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.